

Αγαπητή σύνταξη.

Τα Σκόπια έχουν προαναγγείλει, και ήδη έχουν παραγγείλει στη Φλωρεντία της Ιταλίας, ένα τεράστιο άγαλμα του Μέγα Αλέξανδρου ύψους περίπου 20 μέτρων μαζί με τη βάση του, που θα το ανεγείρουν λένε σε περίοπτη θέση στα Σκόπια. Και ο λόγος; Προφανώς είναι η συνέχιση της προπαγάνδας για τις διεκδικήσεις τους επί της Ελληνικής Μακεδονίας.

Έκλεψαν το όνομα "Μακεδονία" από την Ελληνική Μακεδονία. Άλλοιώσαν και πλαστογράφησαν την Ιστορία της Ελληνικής Μακεδονίας. Συγχώνευσαν "Σερβική-Σλαβονική-Κροατική-Βουλγαρική" γλώσσες, και από αυτό το κράμα ίδρυσαν μια νεοσύστατη γλώσσα την "Ψευδο-Μακεδονική". Σε δρόμους, πάρκα, πλατείες και αεροδρόμια, έδωσαν ονόματα του Μέγα Αλέξανδρου και του πατρός του Φιλίππου. Ωστού ήλθε και η σειρά των αγαλμάτων. Τρώγοντας που λένε ανοίγει και η ορεξη.

Σας στοιχηματίζω, ότι τον Αλέξανδρο στο άγαλμά του θα τον παρουσιάζουν παραλλαγμένο, έτσι ώστε να μην διακρίνονται τα Ελληνι-

κά Χαρακτηριστικά του. Άλλα θα αλλοιώσουν και το όνομά του, που θα πρέπει να είναι χαραγμένο στη βάση του αγάλματος.

Το όνομα του Μέγα Αλέξανδρου

Δεν θα είναι "Αλέξανδρος", γιατί

αυτό είναι ΕΛΛΗΝΙΚΟ. Δεν θα είναι "Αλεξαντρόφ", γιατί θα είναι ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟ. Δεν θα είναι "Αλεξάντροβιτς", γιατί αυτό θα μοιάζει

Μη τα παίρνετε αστεία όλα αυτά, ούτε τρελά. Είναι σοβαρά και επικίνδυνα. Ένα μετά το άλλο οι Σκοπιανοί μας τα έχουν πάρει όλα.

Πάρτα όλα πού λέει και το παιχνίδι. Το μόνο που απομένει, για την ώρα, είναι το έδαφος. Μπορεί και αυτό να γίνει και να πάρουν στο μέλλον και το έδαφος. Σπέρνουν τώρα για να θερίσουν αργότερα. Ίσως και να πετύχουν. Γιατί το Μέλλον είναι άγνωστο και απρόβλεπτο. Κάλλιο γαϊδουρόδενε παρά γαϊδουρογύρευε.

**Παύλος Καρκανίδας -
pakar@bigpond.net.au**

Το άγαλμα του Μ. Αλέξανδρου

Ποτέ να μεν ξεχάσουμεν

Ποτέ (ποτέ) να μεν ξεχάσουμεν, την Κύπρο μας αδέρκια, όσα χρόνια τζι' αν έρτουσιν τζιαί όσα τζι αν δκιαβούν (περάσουν) σαν το τζιερίν (κερί) τ' αυτούμενον (αναμμένο) νάνει στην θύμησή μας, γιατί να ποτολμήσουμεν, λλίον (λίγο) τζιαί ξεχαστούμεν, μήπως τζιαί γελαστούμεν, εννά δακκάνουμεν (δαγκάνουμεν) τόνα μας, τζιούλλα (όλα) να μας πονούνεν.

Την Κύπρο μας την μοίρασαν οι Τούρκοι (Τούρκοι), οι φονιάδες εν τζιείνοι αφεντάδες, μάσιει (μα έχει) πολλήν υπομονήν, καρκιάν τζιαί καρτερά εν που τα χρόνια τα παλιά που υποφέρει τζιαί πονά ούλες τες πόρτες τες φακκά δικαιοσύνην ηζητά τζι' ακόμα καρτερά.

**Διατελώ
Φανή Μιχαηλίδου
Kingsford**

Η λατρευτή μου γειτονιά στην Αμμόχωστο

Απόψε γύρισα και πάλι στη λατρευτή μου γειτονιά. Οι πόρτες ήταν σφαλισμένες και τα παράθυρα κλειστά.

Παιδιών φωνές δεν ακούγονταν χαρούμενες φωνές παιδιών είχανε σβήσει... χρόνια τώρα κάποιον αόριστο καιρό.

Της εγκατάλειψης τα χόρτα έχουν φυτρώσει στις σκεπές στων κάτασπρων... τότε, τα σπίτια και φράζουν πόρτες και αυλές.

Κανείς διαβάτης δεν περνάει κι έχει στοιχειώσει η γειτονιά λαλιά πουλιού δεν τραγουδάει όπως παλιά το 'ωσανά'.

Τίποτα δεν σαλεύει εκεί λες κι έχουν όλα κοιμηθεί τα ζωντανά της πλάστης και μούγιν' η ψυχή βαρειά στη λατρευτή μου γειτονιά.

Η μαραμένη η γαζία που κάποτε έχυνε ευωδιά μ' αράχνες είναι τυλιγμένη, και μες στον κούφιο πια κορμό της, θαρρείς πως κάποια κουκουβάγια στημένη έχει τη φωλιά.

Πέρα στο θολό τ' ουρανού όπου κρασάτον βάφει ο ήλιος βλέπει κανείς, σα ζωγραφιά τη λατρευτή μου γειτονιά.

Αχ! πόσο θα' θελα πολύ να ήταν όνειρο, γιατί... δε θ' άντεχα έτσι να δω τη γειτονιά τη λατρευτή.

Εδώ που άλλοτε άνθιζαν τα κρίνα και τα γιασεμιά μετά την εισβολή τ' Αττίλα εχ' απλωθεί παντού ερημιά.

Πότε γλυκειά μου Φαμαγκούστα πότε η' μέρα θε ναρθεί όπου το άγος τόσων χρόνων θα φέρει την Ανατολή;

Κι απ' τα παράθυρα τα ανοιχτά να βλέπουν γελαστές οι μάνες αμέριμνα να παίζουν τα παιδιά;

Πότε γλυκειά μου Αρσινόη πότε του κόσμου οι τρανοί θε να γιατρέψουν τις πληγές σου ν' ανθίσει η γαζία και τα πουλιά να κελαϊδούν χαρές και γέλια ευτυχίας παντού και πάντα να σκορπούν.

**Γρηγόρης Μοναστηριώτης
Σύδνεϋ**